

Το Πριγκιπάτο του Μορέως

Το " Πριγκιπάτο του Μορέως ", η Νέα Γαλλία, όπως είχε ονομάσει ο Πάπας την ηγεμονία που ίδρυσαν οι Γάλλοι ιππότες της Α΄ Σταυροφορίας στην Πελοπόννησο, είναι πολύ λίγο γνωστή στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό...

Δυσανάλογα βαρειά είναι η εποχή τους, δραματική η έξοδος του ανθρώπου από το Μεσαίωνα, η μετάβασή του προς τους νεότερους χρόνους, καθώς μέσα από ένα μεγάλο παρελθόν πάει να γεννηθεί το νεοελληνικό παρόν.

Χρειάστηκε, λοιπόν, να πάω βαθύτερα στο χρόνο, να γνωρίσω το δράμα του Μεσαιωνικού Ελληνισμού που άρχιζε με την εισβολή των σταυροφόρων στα 1204...

Δύο αιώνων συμβίωση Φράγκων και Ελλήνων δεν μπορείς να την προσπεράσεις βιαστικά. Οι Φράγκοι αναντίρρητα " ήρξαν χειρών αδίκων ", ήταν οι εισβολείς. Αλλά δεν ήταν μόνο εισβολείς. Ήταν και οι φορείς ενός άλλου πνεύματος, ενός άλλου τρόπου ζωής. Η ιστορία τους είναι ενσωματωμένη στη δική τους ιστορία, στις δικές τους υστεροβυζαντινές καταβολές. Πολιτιστικά, κοινωνικά φαινόμενα της κοινωνίας της Δ. Ευρώπης έχουν συχνά διαπλαστεί με τη δική μας ιστορία...

Κεφ. Δυο Γάλλοι ιππότες ξεκινούν για τη μεγάλη κατάκτηση του Μορέως: Ήταν στις 16 Μαΐου 1204, όταν η μεγάλη πομπή των Λατίνων είχε τελειώσει με τη στέψη του Βαλδουίνου της Φλάνδρας σε αυτοκράτορα στο μεγαλοπρεπέστερο ναό της χριστιανοσύνης, την Αγία Σοφία. Ένας Γάλλος ιππότης, ο Γοδεφρείδος Βιλεαρδουΐνος δεν είχε ακολουθήσει τους άλλους σταυροφόρους προς την Κωνσταντινούπολη.....